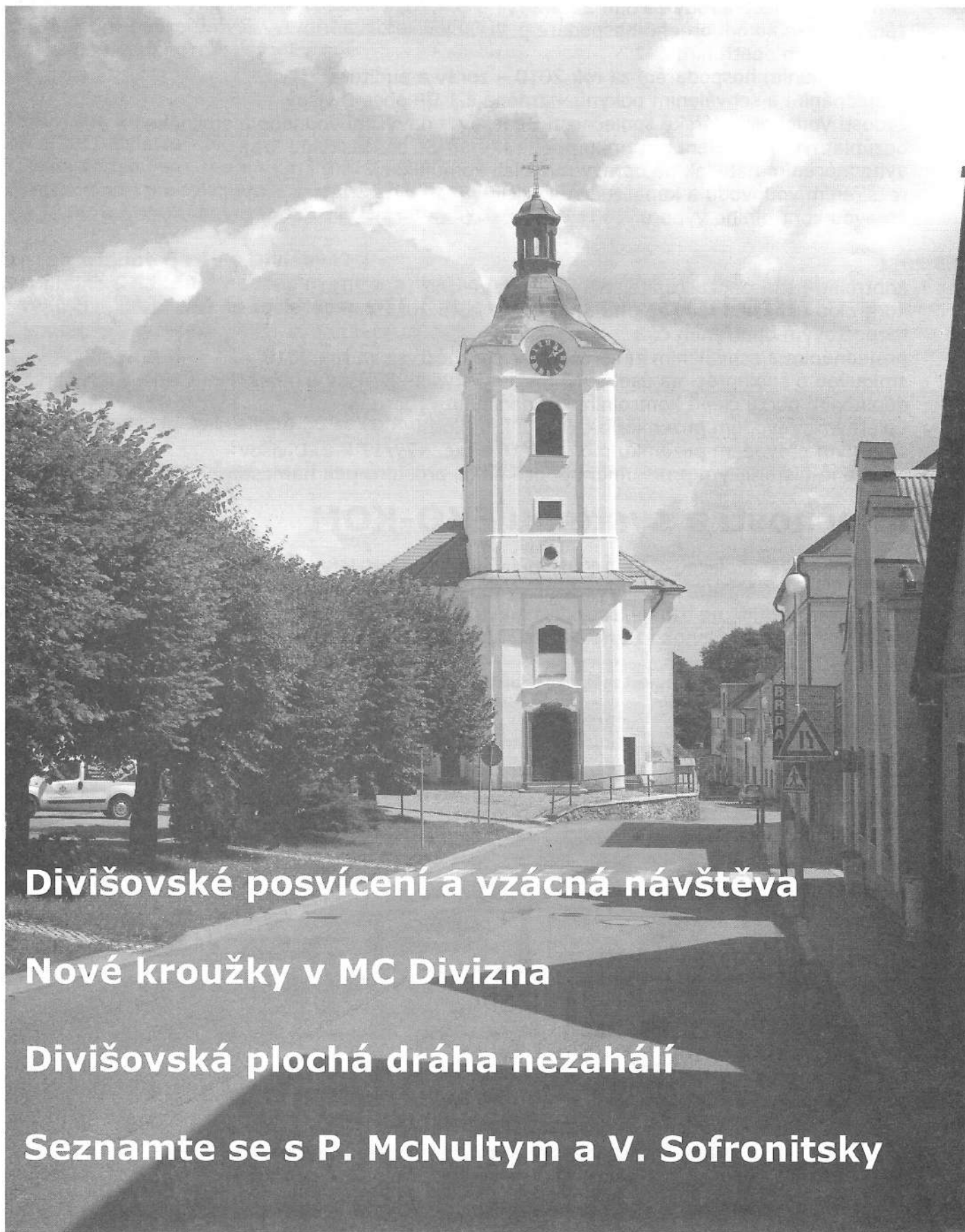

Divišovský zpravodaj

Vydává Městys Divišov jako dvouměsíčník pro sdělování regionálních informací.

Ročník VI. / číslo 26 / vychází září 2011

Divišovské posvícení a vzácná návštěva

Nové kroužky v MC Divizna

Divišovská plochá dráha nezahálí

Seznamte se s P. McNultym a V. Sofronitsky

Paul McNulty a Viviana Sofronitsky – slavné hvězdy, které v tichosti žijí v centru Divišova

Zakázková výroba pian je velmi specifický výrobní obor. Firmy, které se tímto řemeslem zabývají, jsou ve světě většinou dobře zmapovány, státy i města, kde se tato výroba provádí, se svými výrobci pyšní. Pro mnohé z nás proto asi bylo překvapením, když nedávno Česká televize představila dokument o výrobci pian z Divišova.

O existenci dílny na výrobu pian jsme v Divišově možná zaslechli, jméno Paul McNulty však většině z nás nic neříká. Je to s podivem – ve svém oboru totiž patří mezi

špičku. Aby toho nebylo málo, ve společné domácnosti ve svém domě na divišovském náměstí bydlí Paul se svou manželkou Vivianou Sofronitsky, světově uznávanou pianistkou. Otec paní Sofronitsky byl proslulý ruský pianista Vladimir Sofronitsky, který přivedl Vivianu k pianu již v útlém věku. Ta dnes tento nástroj ovládá neuvěřitelně bravurně.

Je potěšující, že Paula McNulty a Vivianu Sofronitsky můžeme představit i v našem zpravodaji. Snad pak budeme o něco pyšnější, že uprostřed našeho městyse žijí dvě osobnosti, které disponují skvělými schopnostmi a díky nim zajistily světovou slávu nejen sobě, ale i místu, kde žijí. Stačí si najít informace o obou na internetu - dlouhé odkazy na www.wikipedia.org i dalších stránkách popisují jejich profesionální kvality, ale také fakt, že žijí v našem městyse. Kromě toho každý nástroj, který opustí dílnu pana McNultyho, na sobě kromě jména jeho výrobce nosí i jméno Divišova. Lepší reklamu si přát nemůžeme.

Pane McNulty, v Divišově žijete již 13 let, ale z určitého pohledu jste zde téměř inkognito. Jak se o vás dozvídají vaši zákazníci, a kdo vlastně jsou lidé, kteří se objednávají piano na zakázku?

PMN: Výroba pian je natolik specifický obor, že si vás zákazníci najdou, ať jste kde jste. Výrobců pian, na které se specializuje má dílna, to je fortepiano, je na světě opravdu málo. Všichni bychom se vešli do jednoho autobusu. Naši zákazníci jsou pianisté, kteří hrají hudbu 18. století a chtějí ji hrát na nástroji, pro který byla napsána. Jsou to ty největší světové hvězdy – slavný Paul Badura-Skoda, britský umělec Trevor Pinnock, americký pianista Malcolm Bilson a mnoho a mnoho dalších jmen, která ve světě hudby hodně znamenají.

VS: Na otázku jak a proč si někdo najde dobrého výrobce fortepiana mohu odpovědět sama nejlépe. V průběhu své kariéry jsem zjistila, že mi nejlépe vyhovuje hudba starých mistrů, tj. období 18. století. Pro tuto hudbu však klasické piano nefunguje – je třeba hrát na původní fortepiano. Hledala jsem proto dost obtížně někoho, kdo by mi fortepiano vyrobil, přes kontakty jsem se dostala asi k pěti jménům, z nichž jméno Paul McNulty bylo experty vyzdvihovalo jako nejlepší. Pak jsem ale zjistila, že Paul žije v České republice a já v tu dobu žila v Americe. Nicméně jsem se za ním vypravila, jelikož kvalita nástroje je pro pianistu opravdu klíčová. Cesta se mi vyplatila – získala jsem nejen kvalitní piano, ale i manžela.

Fortepiano – v čem se vůbec liší od klasického pianu?

PMN: Fortepiano je v podstatě raná verze kladívkového klavíru. Jedná se o typy pianu od jeho vynálezu kolem roku 1700 až do počátku 19. století. Uvědomme si, že právě na těchto nástrojích skládali svá díla největší skladatelé dějin. Fortepiana, která naše dílna vyrábí, jsou replikami pian nejslavnějších skladatelů z té doby – Liszta, Chopina, Pleyela apod. Repliky jsou to nejen z pohledu vizuálního, kdy dodržujeme do posledního detailu podobu každého tohoto originálu, ale hlavní je to, co je uvnitř nástroje. Zde se skrývá umění, kterým se naše dílna odlišuje od konkurence.

VS: Jako pianistka vám mohu potvrdit, že rozdíl mezi klasickým klavírem či pianem a fortepianem je obrovský. Tam, kde vám u fortepiana naskakuje v určitých pasážích skladby husí kůže, u klasického pianu ta samá atmosféra prostě chybí. Tím, že pianista hraje na nástroj, na němž byla skladba komponována, hraje ji tak, jak ji slyšel sám skladatel.

Kolik takových pian jste zatím vyrobil?

PMN: Těžko říci, kolik přesně jich bylo, tipnu to asi na 150. V 18. století vyrobil jeden výrobce pian 3,5 piana za rok, já sám jsem schopen vyrobit 3,5 piana za rok. Dnes z mé dílny odchází ročně asi třikrát více pian, ale samozřejmě na nich nepracuji sám. Vždyť na stavbu takového piana potřebujete asi 700 hodin času. Pro mě osobně je výroba našich pian posláním, láskou, naplněním. Stále mne fascinuje a věnuji jí opravdu hodně času.

Jak se vůbec Američan dostane k výrobě fortepian v České republice?

PMN: O životě v České republice jsem předtím opravdu nesnil. Studoval jsem v Texasu a při studiu klasické kytary na konzervatoři Peabody jsem se začal zajímat o historické nástroje a především o restaurátorství. Nějakou dobu jsem se učil i u mistra Roberta Smithe v USA a poté jsem začal s vlastní výrobou. Jak jsem posléze zjistil, nejvíce věcí se naučíte, jakmile si starý nástroj osaháte a porozumíte mu. Tomu vás žádná škola nenaučí. A proč zrovna v této zemi? Hledal jsem oblast se specifickou kvalitou dřeva pro výrobu fortepian. Místo, odkud čerpali dřevo výrobci pian skladatelů 18. století. Touto oblastí pro mne byl Schwarzenberský les na Šumavě. Do Divišova jsem se pak dostal díky svému kontaktu na skvělého Karla Poupěte, který si zde pronajímal dílnu. Tu jsem po dohodě s ním koupil a začal ji rozvíjet do dnešní podoby. I když – tolik se v ní vlastně nezměnilo.

VS: Ani mě by nikdy nenapadlo, že zakotvím na malém městě v České republice. Narodila jsem se v Moskvě, odkud jsem v roce 1989 s potěšením odešla do USA a pak do Kanady. Když jsem se dozvěděla, že Paul McNulty žije v České republice, přiznám se, že jsem nejásala, že se budu muset na chvíli vrátit do východní Evropy. Ale naše setkání bylo osudové ve všech směrech... dnes se mi tu líbí, i když nějaké věci zde také trochu postrádám.

Paní Viviano, jak často Divišov opouštíte kvůli koncertování?

Teď v létě je to trochu volnější, ale během roku koncertuji velice často, hlavně po Evropě i jinde. Na podzim mě čeká velmi nabitý program. Občas však pořádám i soukromé koncerty na půdě naší divišovské dílny. Jsou to improvizované koncerty, které si 'naordinuji' vždy pár dní před důležitým koncertem. Pokud by měl někdo zájem přijít na takový koncert, ať mi klidně napíše na mail, ráda ho pozvu :) Kontakty na mne jsou na adrese www.sofronitsky.com.

